

De jeugd heeft de toekomst

Vanmorgen stond ik op en besepte dat ik weer van een zonnige dag mag genieten in de langste en warmste zomer ooit, althans de zomer 2013 zoals die in mijn herinnering zal voortleven. Zoals altijd hoorde ik tijdens mijn ochtend-workout-halfuurtje de eerste berichten, waarbij ik dit keer blij werd verrast door een nieuwtje over onze zorgmaatschappij. "In tegenstelling tot alle eerdere beweringen stijgen de zorgkosten niet naarmate mensen ouder worden.

De meeste kosten worden gemaakt in de laatste paar weken voor het overlijden. Deze kosten blijven dan gelijk, of de patiënt nu 70 of 90 jaar oud is." Ik bedenk me daarbij dan stiekem wel dat onze medici veel harder zullen lopen (lees: meer kosten zullen maken) voor iemand van 70 dan voor iemand van 90. Maar een kniesoor die daarop let.

Ik herinner mij dat ik vanaf deze plek regelmatig een pleidooi heb gehouden voor onze oudjes en besef weer dat onze samenleving toch meer zou moeten zorgen dat ouderen in een goede gezondheid maar zo oud als mogelijk moeten worden. Gezonde bejaarden zijn namelijk een lust voor de maatschappij. Daarbij moet natuurlijk wel blijvend de nadruk op 'gezond' worden gelegd.

Zij beschikken over een dosis levenservaring, blijven de maandelijkse (dure) zorgpremies betalen, hoeven niet meer te sparen voor later, gaan vaker op vakantie want nu kan het nog, hebben alle tijd om te consumeren, kopen cadeautjes voor kinderen en kleinkinderen, ver-

zorgen onze tuinen en leveren hand- en spandiensten voor zover en daar waar mogelijk is.

De jongeren moeten sparen voor later en willen hun handen niet meer vuil maken terwijl onze ouderen nog regelmatig topsportprestaties leveren.

Wij zijn ons er zeker van bewust dat elke manier van bewegen voor een goede gezondheid onontbeerlijk is (laatst werd uit onderzoek bekend dat gezondheid de belangrijkste factor is van ons gelukkig voelen) maar laten in deze nog steeds kansen liggen. Voor mijn gevoel zijn reclame- en marketing uitingen, ook in onze branche, nog steeds voornamelijk gericht op jongeren waarbij inmiddels 15% van deze beroepsgroep geen passende baan kan vinden. Deze jongeren worden gepamperd terwijl ouderen nog als een lastige melkkoe worden beschouwd en de ingelegde pensioengelden te kust en te keur worden belegd tegen veel te hoge kosten. De opgelopen verliezen komen daarbij op het bordje van de premiebetalers en gepensioneerden terecht.

Zouden we er uiteindelijk niet op moeten toezien dat onze werkeloze afgestudeerde jonge opgeleide managers wat krachtiger worden aangepakt? Ze iets meer maatschappijbesef moeten bijbrengen en zij als tegenprestatie voor de ontvangen uitkeringen dat werk moeten verrichten waarvan wij Nederlanders blijkbaar vinden dat slechts door ouderen, vrijwilligers of buitenlanders dient te worden uitgevoerd? Deze groep komt dan wellicht in beweging, krijgt levenservaring, het besef van 'voor wat hoort wat' en de tijd om zich te ontwikkelen tot gezonde volwassenen die uiteindelijk uitstekend in staat zullen zijn om topprestaties te leveren.

Uiteindelijk zijn de jongeren van nu de ouderen van de toekomst.



MARIE ANNE VAN LAAK
Delcom